

Never Stop Growing: A Sefiras Haomer Lesson Stern College 5778

(1) הדרן על סיום מסכת (ע"פ ספר חפץ חיים על התורה, פרשת בחקתי עמ' קעט)
 מוֹדִים אֲנַחְנוּ לְפָנֶיךָ יי אֱלֹהֵינוּ שְׁשַׁמְתָּ חֻלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי בֵּית הַמִּדְבָּר וְלֹא שְׁמַתָּ חֻלְקָנוּ מִיּוֹשְׁבֵי קָרְנוֹת. שְׁאַנּוּ מְשַׁכְּיָמִים וְהֵם מְשַׁכְּיָמִים: אָנוּ מְשַׁכְּיָמִים לְדַבְּרֵי תוֹרָה, וְהֵם מְשַׁכְּיָמִים לְדַבְּרֵי בְּטָלִים. אָנוּ עֹמְלִים וְהֵם עֹמְלִים: אָנוּ עֹמְלִים וּמְקַבְּלִים שְׂכָר, וְהֵם עֹמְלִים וְאֵינָם מְקַבְּלִים שְׂכָר. אָנוּ רְצִים וְהֵם רְצִים: אָנוּ רְצִים לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא, וְהֵם רְצִים לְבֹאֵר שְׁחַת...

(2) מסילת גד – עמ' יב (ר' גד אייזנר זצ"ל)
 יש רכבת הנוסעת לעיר רחוקה, ואין לה תחנות באמצע הדרך, אלא נוסעת כל הדרך בלי לעצור. ברכבת כזאת יכול לנסוע רק מי שנוסע עד סוף הדרך. אולם יש רכבת אחרת, שגם היא נוסעת לאותה עיר, אך היא עוצרת בדרכה בהרבה תחנות. ברכבת זו יכול לנסוע גם מי שרוצה לנסוע חלק מהנסיעה, ואפילו רק תחנה אחת. בעבודת השי"ת יש חשיבות לכל "תחנה" שהאדם מגיע אליה. כלומר, אף שעל האדם ללכת מדרגה אחר מדרגה ולהשתדל להגיע אל השלימות – ואין סוף לדבר שיאמר אדם די בזה – מ"מ אי אפשר לומר שזה שהלך רק חלק מן הדרך וטרם הגיע עד המדרגה העליונה, שלא עשה ולא כלום – כי גם מה שעשה הוא חלק מן העבודה.

(3) דרך המלך – פרשת תולדות, עמ' כד (ר' קלונומוס קלמיש שפירא זי"ע הי"ד מפיאסעצנא)
 כי כל מצוה גבוהה היא וא"א לו לישראל שיבא אליה בפעם אחת, ורק כיון שעושה אליה הכנות כל הכנה היא עליה והתקרבות אל המצוה עד שבא אליה. משל למי שעולה להר גבוה האם רק בשעה שנמצא כבר על ראש ההר נאמר שעלה? גם כל פסיעה ופסיעה שפוסע עליה היא, ואף כשעומד עוד באמצע ההר כבר עלה להר למעלה מכל העם הנמצאים בארץ ובאם לא היה ההר גדול יותר כבר היה עולה להר. נמצא שהוא כבר עלה להר רק שעתה יש לו עוד לעלות להר השני שנמצא מעל ההר שעלה כבר. כן כל ההכנות שעושה הישראל למצוה עשיות ועליות הן, רק שהמצוה עוד יותר גבוהה, ושוב עושה הכנות וכו' עד שיבא למצוה.

(4) מסכת מגילה דף ו:
 ואמר ר' יצחק אם יאמר לך אדם יגעתי ולא מצאתי אל תאמן, לא יגעתי ומצאתי אל תאמן, יגעתי ומצאתי תאמן...

(5) ספר חסידים - אות תתשס"ד (ר' יהודה החסיד זצ"ל)
 ...ואם אדם טורח לדעת בזה העולם למודים אע"פ שאין לו לב עתה, יהיה לו לב במתיבתא דרקיע...

(6) רמ"א – אורח חיים סימן תצד, סעיף ג
 ונוהגין לשטוח עשבים בשבועות בבית הכנסת והבתים, זכר לשמחת מתן תורה.

(7) מגן אברהם – שם, ס"ק ה
 נוהגין להעמיד אילנות בבה"כ ובבתים ונ"ל הטעם שיזכירו שבעצרת נידונין על פירות האילן ויתפללו עליהם:

8) ויקרא (בחקותי) – פרק כו, פסוק ד
 וְנִתְּתִי גִשְׁמִיכֶם בְּעֵתָם; וְנִתְּנָה הָאֶרֶץ בְּבוּלָה, וְעַץ הַשָּׁדֶה יִתֵּן פְּרִיו.

9) רש"י (שם, ע"פ ספר אמונת עתיך – שבועות, עמ' נב)
 ועץ השדה - הן אילני סרק, ועתידין לעשות פירות.

10) מסכת פסחים דף נ:

אמר רב יהודה אמר רב: לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה, שמתוך שלא לשמה בא לשמה.

11) רוח חיים על פרקי אבות – פרק ג, משנה א (ר' חיים מוולאזין זצ"ל)

...כי אי אפשר לבוא למדרגת לשמה אם לא שיהיה תחלה שלא לשמה. על דרך משל למלך שצוה לעבדו שיעלה לעליה, אין סברא בעולם שיכעוס עליו על שהוא עולה דרך מדרגות הסולם, ולא קפץ בקפיצה אחת מן הארץ לעליה, כי אי אפשר לעלות בלא מדריגות הסולם. והנמשל מובן, וכמו שאמרו (פסחים דף נ:): לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשמה שמתוך שלא לשמה בא לשמה. ורמזו במתק לשונם במלת "לעולם", היינו בקביעות תמיד...

12) דברים (עקב) – פרק ח, פסוקים א-ב

א כָּל הַמִּצְוָה אֲשֶׁר אָנֹכִי מֵצִוְּךָ הַיּוֹם תִּשְׁמְרוּן לַעֲשׂוֹת: לְמַעַן תַּחֲיוּן וּרְבִיתֶם, וּבֵאתֶם וּירְשֶׁתֶם אֶת הָאֶרֶץ, אֲשֶׁר נָשָׁבַע ד' לְאַבְרָהָם. ב וְזָכַרְתָּ אֶת כָּל הַדְּרֹךְ אֲשֶׁר הוֹלִיכְךָ ד' אֶלְקִיךָ זֶה אַרְבָּעִים שָׁנָה בְּמִדְבָּר: לְמַעַן עֲנִתְךָ לְנִסְתְּךָ, לְדַעַת אֶת אֲשֶׁר בִּלְבָבְךָ הִתְשַׁמַּר מִצִּוְתוֹ אִם לֹא.

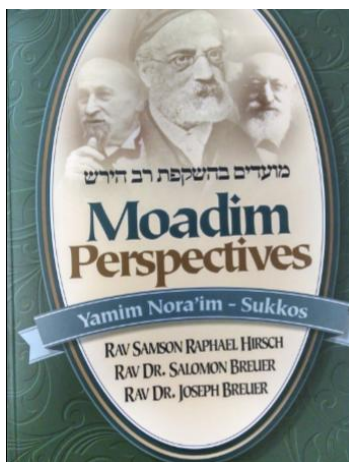
13) בראשית (ויצא) – פרק כט, פסוקים יח-כ (ע"פ שיחות ר' שמשון פינקוס זצ"ל)

יח וַיֵּאָהֵב יַעֲקֹב אֶת רַחֵל; וַיֹּאמֶר: אֶעֱבְדָּךָ שְׁבַע שָׁנִים בְּרַחֵל בְּתִלְךָ הַקֶּטְנָה. יט וַיֹּאמֶר לָבֶן, טוֹב תַּתִּי אֹתָהּ לָךְ מִתַּתִּי אֹתָהּ לְאִישׁ אֲחֵר; שָׁבָה עִמָּדִי. כ וַיַּעֲבֹד יַעֲקֹב בְּרַחֵל שְׁבַע שָׁנִים; וַיְהִיו בְּעֵינָיו כְּיָמִים אֶחָדִים בְּאֵהָבָתוֹ אֹתָהּ.

14) פרקי אבות – פרק א

הוא [=הלל] הִזְהָ אֹמֵר, נִגְדַּ שְׁמָא, אֲבַד שְׁמָה. וְדָלָא מוֹסִיף, יִסִּיף. וְדָלָא גִלְיָף, קִטְלָא חִיָּב. וְדֹאשְׁתִּימַשׁ בְּתַנְגָּא, חִלְף.

15) Rav Breuer zt"l

The pathetic "middle of the road" philosophy is just the opposite of sincere adherence to Torah principles. The Torah tells us: **קָמִים — "Be wholly with God" (Devarim 18:13).** This great principle underlies all Torah precepts. Being a Jew means total dedication to the realization of the Divine Will. It is simply not acceptable to stop halfway to the goal, in the middle of the way, and claim that one has reached the goal. In order for our service of God not to deteriorate into an absurd caricature of the truth, we must not rest until our lives are lived "wholly with God."

¹ פסח, ספירת העומר, שבועות – עמ' 107-108